

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 753/2561

พนักงานอัยการจังหวัดระนอง โจทก์ นางบุปผาหรือบุผา ฉลาดโจทก์ร่วม นายหรือจำตรี พงศกรหรือตึก แววมณี กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 44/1, ป.พ.พ. มาตรา 442, ป.วิ.อ. มาตรา 195, ป.วิ.อ. มาตรา 192, ป.วิ.อ. มาตรา 213, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 288, ป.อ. มาตรา 371, ป.อ. มาตรา 29, ป.วิ.อ. มาตรา 2, ป.วิ.อ. มาตรา 5, ป.วิ.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

ผู้ตายมีส่วนก่อให้เกิดการกระทำความผิดอยู่ด้วย จึงไม่ใช่ผู้เสียหายโดยนิตินัย โจทก์ร่วมซึ่งเป็น มารดาของผู้ตาย ไม่มีอำนาจเข้ามาจัดการแทนผู้ตาย และไม่มีสิทธิขอเข้าร่วมเป็นโจทก์กับ พนักงานอัยการซึ่งเป็นโจทก์เดิม ที่ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยทั้งสองตามฟ้องและให้จำเลย ทั้งสองร่วมกันชดใช้ ค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์ร่วมโดยวินิจฉัยว่าจำเลยทั้งสองเป็นฝ่าย กระทำความผิดเพียงฝ่ายเดียว จึงไม่ชอบ แต่อย่างไรก็ดี บ. มารดาของผู้ตายยังคงมีสิทธิเรียกร้อง ขอให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 44/1 โดยไม่ต้องคำนึงว่า ผู้ตายเป็นผู้เสียหายโดยนิตินัยหรือไม่ บ. ซึ่งเป็นผู้เสียหายในทางแพ่งชอบที่จะเรียกร้องให้จำเลย ทั้งสองร่วมกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนได้ แต่จำเลยทั้งสองจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนมากน้อย เพียงใด ย่อมต้องเป็นไปตาม ป.พ.พ. มาตรา 442 ประกอบมาตรา 223 ที่ให้พิจารณาว่า ความเสียหายได้เกิดขึ้นเพราะฝ่ายไหนเป็นผู้ก่อยิ่งหย่อนกว่ากันเพียงไร เมื่อผู้ตายกับจำเลยทั้งสอง มีเรื่องบาดหมางกันมาก่อนอันสืบเนื่องมาจากการทำงาน วันเกิดเหตุผู้ตายกวักมือมายังจำเลย ทั้งสอง แล้วจำเลยทั้งสองกับผู้ตายชกต่อยกันจนจำเลยที่ 1 ใช้อาวุธมีดแทงผู้ตายถึงแก่ความตาย จึงเห็นสมควรกำหนดให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ บ. สองในสามส่วน ของ ค่าสินไหมทดแทนที่ บ. จะได้รับ ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้ ไม่มีคู่ความฝ่ายใดอุทธรณ์ฎีกาโต้แย้งเกี่ยวกับค่าสินไหมทดแทนที่ศาลชั้นต้นกำหนด ศาลฎีกาก็ มีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยและแก้ไขให้ถูกต้องได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 โจทก์บรรยายฟ้องระบุการกระทำของจำเลยทั้งสองว่า ร่วมกันพาอาวุธมีดติดตัวไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควร แล้วร่วมกันใช้อาวุธมีดดังกล่าวแทงผู้ตายถึงแก่ ความตาย ที่ศาลชั้นต้นวินิจฉัยว่า หลังเกิดเหตุจำเลยทั้งสองวิ่งหลบหนีไปทางบ่อบำบัดน้ำเสียของ โรงงาน จำเลยที่ 1 ได้ส่งอาวุธมีดที่ใช้ก่อเหตุให้จำเลยที่ 2 จากนั้นจำเลยที่ 2 โยนอาวุธมีดทิ้งลงไปในบ่อบำบัดน้ำเสียห่างจากจุดเกิดเหตุประมาณ 50 เมตร ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่าจำเลยทั้งสอง ร่วมกันพาอาวุธมีดของกลางไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควรตามฟ้องนั้น ข้อเท็จจริงที่ศาลชั้นต้นนำมารับฟังลงโทษจำเลยทั้งสองดังกล่าวข้างต้นจึงเป็นเหตุการณ์คนละตอน กับความผิดตามฟ้องโจทก์ จึงเป็นข้อเท็จจริงที่โจทก์มิได้กล่าวในฟ้อง ดังนั้น การที่ศาลชั้นต้นนำ ข้อเท็จจริงนั้นมาวินิจฉัยและพิพากษาลงโทษจำเลยทั้งสองในความผิดฐานร่วมกันพาอาวุธไปใน เมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควรนั้น ย่อมเป็นการพิพากษาเกินคำขอหรือที่มีได้ กล่าวในฟ้อง อันเป็นการต้องห้ามตาม ป.วิ.อ. มาตรา 192 วรรคหนึ่ง ปัญหาดังกล่าวเป็น ข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดอุทธรณ์ฎีกา ศาลฎีกาก็มีอำนาจ หยิบยกขึ้นวินิจฉัยและแก้ไขให้ถูกต้องได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225

และเป็นเหตุอยู่ในส่วนลักษณะคดี ศาลฎีกามีอำนาจพิพากษาลงโทษไปถึงจำเลยที่ 1 ซึ่งเป็นผู้ร่วมกระทำผิดกับจำเลยที่ 2 ด้วยตาม ป.วิ.อ. มาตรา 213 ประกอบมาตรา 225

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33, 83, 91, 288, 371 และริบอาวุธมีดของกลาง จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ ระหว่างพิจารณา นางบุปผาหรือบุปผา มารดาของนายวัชรินทร์หรือเอ ผู้ตาย ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ในข้อหาร่วมกันฆ่าผู้อื่น ศาลชั้นต้นอนุญาต และโจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันชดใช้

ค่าสินไหมทดแทนเป็นค่าปลงศพและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นในการจัดการศพ 250,000 บาท และค่าขาดไร้อุปการะ 1,200,000 บาท รวมเป็นเงิน 1,450,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันที่ 9 กันยายน 2557 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ จำเลยทั้งสองให้การขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตาม

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288, 371 (เดิม) ประกอบมาตรา 83 การกระทำของจำเลยทั้งสองเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตาม

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่น จำคุกคนละ 20 ปี ฐานร่วมกันพาอาวุธมีดไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควร ปรับคนละ 100 บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29 ริบอาวุธมีดพับปลายแหลมด้ามโลหะของกลาง ส่วนอาวุธมีดปลายแหลมด้ามไม้ของกลางให้คืนแก่เจ้าของ กับให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชดใช้

ค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์ร่วมเป็นเงิน 1,350,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันที่ 9 กันยายน 2557 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ร่วม

ค่าฤชาธรรมเนียมในคดีส่วนแพ่งให้เป็นพับ จำเลยที่ 2 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิจารณายิน

จำเลยที่ 2 ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่ได้เถียงกันรับฟังเป็นยุติในชั้นฎีกาว่า นายวัชรินทร์หรือเอ ผู้ตาย และจำเลยทั้งสองเป็นลูกจ้างของบริษัทประจักษ์กิจปาล์มมอยล์ จำกัด

โดยจำเลยที่ 2 ทำหน้าที่ลำเลียงผลปาล์มเข้าหม้อหนึ่ง จำเลยที่ 1 ทำหน้าที่ควบคุมหม้อหนึ่ง ส่วน

ผู้ตายทำหน้าที่ลำเลียงผลปาล์มออกจากหม้อหนึ่ง ก่อนเกิดเหตุผู้ตายและจำเลยทั้งสองมี

ความขัดแย้งกันเกี่ยวกับการทำงานโดยมีการเขียนข้อความทำหายกันที่โบกี้ใส่ผลปาล์ม เมื่อวันที่ 9 กันยายน 2557 เวลาประมาณ 16 นาฬิกา ผู้ตายกวักมือมายังบริเวณที่จำเลยทั้งสองทำงาน

จำเลยที่ 1 เดินเข้าไปหาผู้ตาย แล้วชกต่อยกัน หลังจากนั้นจำเลยที่ 2 เข้าไปชกต่อยผู้ตาย ต่อมา

จำเลยที่ 1 คว่ำคอผู้ตายล็อกลักษณะยื่นหันหน้าเข้าหากันแล้วใช้อาวุธมีดพับปลายแหลมด้ามโลหะของกลางแทงผู้ตายถูกที่บริเวณลิ้นปี่ มือซ้าย ข้อศอกซ้าย และอาจเป็นเหตุให้ผู้ตายถึงแก่ความตาย

หลังเกิดเหตุเจ้าพนักงานตำรวจยึดอาวุธมีดของกลาง 2 เล่ม ได้จากบ่อบำบัดน้ำเสียของโรงงาน ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 2 ข้อแรกมีว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องหรือไม่ เห็นว่า การที่

ผู้ตายกวักมือมายังจำเลยทั้งสอง จากนั้นจำเลยทั้งสองกับผู้ตายชกต่อยกันจนจำเลยที่ 1 ใช้อาวุธมีดพับปลายแหลมด้ามโลหะของกลางแทงผู้ตายถึงแก่ความตาย ผู้ตายมีส่วนก่อให้เกิดการ

กระทำผิดอยู่ด้วย จึงไม่ใช่ผู้เสียหายโดยนิตินัยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา 2 (4) แต่ความผิดฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นที่โจทก์ฟ้องในคดีนี้เป็นความผิดอาญาแผ่นดิน แม้ผู้ตายไม่ใช่ผู้เสียหายโดยนิตินัย พนักงานสอบสวนก็มีอำนาจสอบสวนคดีนี้ได้โดยไม่ต้องมี

คำร้องทุกข์ โจทก์จึงมีอำนาจฟ้อง ฎีกาของจำเลยที่ 2 ข้อนี้นิ่งไม่ขึ้น อย่างไรก็ดีตามเมื่อผู้ตายมิใช่

เป็นผู้เสียหายโดยนิตินัยดังวินิจัยข้างต้น โจทก์ร่วมซึ่งเป็นมารดาของผู้ตายจึงไม่มีอำนาจเข้ามาจัดการแทนผู้ตายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 5 (2) และไม่มีสิทธิขอเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงานอัยการซึ่งเป็นโจทก์เดิมตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 30 การที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาตให้นางบุพผาหรือบุพผาเข้ามาเป็นโจทก์ร่วมจึงเป็นการไม่ชอบ ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา ศาลฎีกาก็มีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยได้เองตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 2 ข้อต่อไปมีว่า จำเลยที่ 2 เป็นตัวการร่วมกันกระทำความผิดฐานฆ่าผู้อื่นหรือไม่ เห็นว่า อาวุธมีดพับปลายแหลม ค้อนโลหะของกลางที่จำเลยที่ 1 ใช้แทงผู้ตายเป็นอาวุธมีดของจำเลยที่ 2 เมื่อก่อนเกิดเหตุผู้ตายและจำเลยทั้งสองมีความขัดแย้งกันเกี่ยวกับการทำงานโดยมีการเขียนข้อความทำร้ายกันที่โบกี้ใส่ผลปาล์ม ประกอบกับได้ความจากคำเบิกความของนายศิริวิทย์พยานโจทก์ว่า ก่อนที่ผู้ตายจะขว้างมีดเรียก จำเลยทั้งสองทำงานอยู่ด้วยกัน จึงเชื่อได้ว่าก่อนที่จำเลยที่ 1 จะเดินเข้าไปหาผู้ตาย จำเลยที่ 2 รู้แล้วว่าจำเลยที่ 1 พกพาอาวุธมีดดังกล่าวไปด้วย การที่จำเลยที่ 2 เข้าไปขกต้อยผู้ตาย หลังจากที่จำเลยที่ 1 เข้าไปขกต้อยผู้ตายแล้ว แสดงให้เห็นได้ว่าจำเลยที่ 2 มีเจตนาร่วมกับจำเลยที่ 1 ที่จะทำร้ายร่างกายผู้ตายมาตั้งแต่ต้นแล้ว เมื่อจำเลยที่ 2 รู้ว่าจำเลยที่ 1 มีอาวุธมีดดังกล่าวติดตัวไปด้วย ย่อมทำให้จำเลยที่ 2 คาดหมายได้ว่าจำเลยที่ 1 อาจใช้อาวุธมีดดังกล่าวแทงผู้ตายได้ ถือว่าจำเลยที่ 2 มีเจตนาที่จะมีส่วนร่วมกระทำความผิดกับจำเลยที่ 1 แล้ว การที่จำเลยที่ 1 ใช้อาวุธมีดดังกล่าวแทงผู้ตายในเวลาต่อเนื่องใกล้ชิดกันหลังจากที่จำเลยทั้งสองร่วมกันขกต้อยผู้ตาย ซึ่งขณะนั้นจำเลยที่ 2 ก็อยู่ในบริเวณใกล้เคียงในลักษณะที่พร้อมจะช่วยเหลือพวกจำเลยที่ 1 ได้ทันทั่วทั้งหากมีเหตุให้ต้องช่วยเหลือ แม้จำเลยที่ 2 มิใช่เป็นผู้ใช้อาวุธมีดดังกล่าวแทงผู้ตาย แต่พฤติการณ์ดังกล่าวแสดงว่าจำเลยที่ 2 มีความประสงค์ต่อความตายของผู้ตายด้วย ถือได้ว่าจำเลยที่ 2 เป็นตัวการร่วมกันกระทำความผิดฐานฆ่าผู้อื่น ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยในผล ฎีกาของจำเลยที่ 2 ฟังไม่ขึ้น ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปมีว่า การที่ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์ร่วมชอบหรือไม่ เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงดังวินิจัยมาข้างต้นรับฟังได้ว่าผู้ตายมีส่วนก่อให้เกิดการกระทำความผิดอยู่ด้วย จึงไม่ใช่ผู้เสียหายโดยนิตินัย โจทก์ร่วมซึ่งเป็นมารดาของผู้ตาย ไม่มีอำนาจเข้ามาจัดการแทนผู้ตาย และไม่มีสิทธิขอเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงานอัยการซึ่งเป็นโจทก์เดิม ดังนั้น ที่ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยทั้งสองตามฟ้องและให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์ร่วมโดยวินิจัยว่าจำเลยทั้งสองเป็นฝ่ายกระทำความผิดเพียงฝ่ายเดียว จึงไม่ชอบ แต่อย่างไรก็ดีนางบุพผามารดาของผู้ตายยังคงมีสิทธิเรียกร้องขอให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 44/1 โดยไม่ต้องคำนึงว่าผู้ตายเป็นผู้เสียหายโดยนิตินัยหรือไม่ นางบุพผาซึ่งเป็นผู้เสียหายในทางแพ่งชอบที่เรียกร้องให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนได้ แต่จำเลยทั้งสองจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนอย่างน้อยเพียงใด ย่อมต้องเป็นไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 442 ประกอบมาตรา 223 ที่ให้พิจารณาว่าความเสียหายได้เกิดขึ้นเพราะฝ่ายไหนเป็นผู้ก่อยิ่งหย่อนกว่ากันเพียงไร เมื่อพิเคราะห์พฤติการณ์แห่งคดีแล้ว เห็นว่า ผู้ตายกับจำเลยทั้งสองมีเรื่องบาดหมางกันมาก่อนอันสืบเนื่องมาจากการทำงานวันเกิดเหตุผู้ตายขว้างมีดมายังจำเลยทั้งสอง แล้วจำเลยทั้งสองกับผู้ตายขกต้อยกันจนจำเลยที่ 1 ใช้อาวุธมีดแทงผู้ตายถึงแก่ความตาย จึงเห็นสมควรกำหนดให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชดใช้

ค่าสินไหมทดแทนให้แก่นางบุผาสองในสามส่วน ของค่าสินไหมทดแทนที่นางบุผาจะได้รับ ซึ่งในคดีนี้ศาลชั้นต้นกำหนดให้นางบุผาได้รับค่าปลงศพและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นในการจัดการศพผู้ตายรวมเป็นเงิน 150,000 บาท ค่าเช่าไร่อุปกรณ์ละ 5,000 บาท เป็นเวลา 20 ปี รวมเป็นเงิน 1,200,000 บาท รวมค่าสินไหมทดแทนทั้งหมดเป็นเงิน 1,350,000 บาท นั้น ศาลฎีกาเห็นว่าเป็นจำนวนที่เหมาะสมแก่พฤติการณ์และฐานานุรูปของนางบุผาแล้ว ไม่มีเหตุที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไข เมื่อจำเลยทั้งสองต้องร่วมกันรับผิดชอบในสามส่วนดังวินิจัยมาข้างต้นจำเลยทั้งสองจึงต้องร่วมกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่นางบุผาทั้งสิ้น 900,000 บาท ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดอุทธรณ์ฎีกาโต้แย้งเกี่ยวกับค่าสินไหมทดแทนที่ศาลชั้นต้นกำหนด ศาลฎีกาก็มีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยและแก้ไขให้ถูกต้องได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 อนึ่ง ที่ศาลชั้นต้นวินิจฉัยว่า เมื่อตามทางพิจารณาปรากฏข้อเท็จจริงว่า หลังเกิดเหตุจำเลยทั้งสองวิ่งหลบหนีไปทางบ่อบำบัดน้ำเสียของโรงงาน จำเลยที่ 1 ให้การไว้ว่า ได้ส่งอาวุธมืดที่ใช้ก่อเหตุให้จำเลยที่ 2 จากนั้นจำเลยที่ 2 โยนอาวุธมืดทิ้งลงไปในบ่อบำบัดน้ำเสียห่างจากจุดเกิดเหตุประมาณ 50 เมตร ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่าจำเลยทั้งสองร่วมกันพาอาวุธมืดของกลางไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควร พยานหลักฐานโจทก์และโจทก์ร่วมมีน้ำหนักมั่นคงเพียงพอฟังได้ว่าจำเลยทั้งสองกระทำความผิดตามฟ้องนั้น เห็นว่า โจทก์บรรยายฟ้องระบุการกระทำของจำเลยทั้งสองว่า ร่วมกันพาอาวุธมืดติดตัวไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควร แล้วร่วมกันใช้อาวุธมืดดังกล่าวแทงผู้ตายถึงแก่ความตาย ดังนี้ ข้อเท็จจริงที่ศาลชั้นต้นนำมารับฟังลงโทษจำเลยทั้งสองดังกล่าวข้างต้นจึงเป็นเหตุการณ์คนละตอนกับความผิดตามฟ้องโจทก์ จึงเป็นข้อเท็จจริงที่โจทก์มิได้กล่าวในฟ้อง ดังนั้น การที่ศาลชั้นต้นนำข้อเท็จจริงนั้นมาวินิจฉัยและพิพากษาลงโทษจำเลยทั้งสองในความผิดฐานร่วมกันพาอาวุธไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควรนั้น ย่อมเป็นการพิพากษาเกินคำขอหรือที่มิได้กล่าวในฟ้อง อันเป็นการต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192 วรรคหนึ่ง ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดอุทธรณ์ฎีกา ศาลฎีกาก็มีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยและแก้ไขให้ถูกต้องได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 และเป็นเหตุอยู่ในส่วนลักษณะคดี ศาลฎีกามีอำนาจพิพากษาลดโทษไปถึงจำเลยที่ 1 ซึ่งเป็นผู้ร่วมกระทำผิดกับจำเลยที่ 2 ด้วย ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 213 ประกอบมาตรา 225 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่นางบุผาหรือบุพผามารดาของผู้ตายเป็นเงิน 900,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันที่ 9 กันยายน 2557 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่นางบุผา ให้ยกฟ้องโจทก์ในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 371 (เดิม) และยกคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ของนางบุผาหรือบุผา นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 8 ค่าฤชาธรรมเนียมคดีส่วนแบ่งในชั้นอุทธรณ์และฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

แรงธรณ ปรีพนธ์พจนพิสุทธิ · สุรางคนา กมลละคร · สิทธิศักดิ์ วนะชกิจ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/753/2561>